

U S T A W A

z dnia 2017 r.

o zmianie ustawy o nadzorze nad rynkiem finansowym oraz niektórych innych ustaw¹⁾

Art. 1. W ustawie z dnia 21 lipca 2006 r. o nadzorze nad rynkiem finansowym (Dz. U. z 2017 r. poz.196) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 4 dodaje się ust. 7 w brzmieniu:

„7. Komisja, w ramach swojej strony internetowej, może podać do publicznej wiadomości informację o karze pieniężnej nałożonej na dostawcę usług płatniczych w związku z niewypelnianiem przez niego obowiązków wynikających z art. 20a, art. 32b-32d, art. 59ia-59ie, art. 59ig, art. 59ih oraz art. 59ij-59is ustawy z dnia 19 sierpnia 2011 r. o usługach płatniczych, chyba że ujawnienie informacji stanowić może poważne zagrożenie dla rynku finansowego lub może wyrządzić nieproporcjonalną szkodę.”;
- 2) w art. 6b:
 - a) w ust. 1 uchyla się zdanie drugie;
 - b) po ust. 2 dodaje się ust. 2a-2c w brzmieniu:

„2a. Jeżeli działalność, w związku z którą złożone zostało zawiadomienie o podejrzeniu popełnienia przestępstwa wykonywana jest za pośrednictwem lub przy użyciu strony internetowej Komisja może podać do publicznej wiadomości także nazwę takiej domeny internetowej.

2b. W przypadku gdy Komisja nie ustaliła firmy (nazwy) podmiotu, w związku z działalnością którego złożone zostało zawiadomienie o podejrzeniu popełnienia przestępstwa, a w zawiadomieniu o podejrzeniu popełnienia przestępstwa wskazano, że działalność, w związku z którą

¹⁾ Niniejszą ustawą zmienia się ustawy: ustawę z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne oraz ustawę z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi.

złożono zawiadomienie wykonywana jest za pośrednictwem lub przy użyciu strony internetowej Komisja może podać do publicznej wiadomości nazwę tej domeny internetowej W przypadku gdy działalność, o której mowa w zdaniu poprzednim, prowadzona jest pod określonym oznaczeniem innym niż nazwa (firma), do publicznej wiadomości obok nazwy danej domeny internetowej podaje się także to oznaczenie.

2c. Do informacji, o których mowa w ust. 2b, przepisy ust. 5-13 stosuje się odpowiednio.”,

c) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Informacje, o których mowa w ust. 1, 2a, 2b i 4a, podawane są poprzez zamieszczenie na wyodrębnionej stronie internetowej Komisji pod nazwą „Lista ostrzeżeń publicznych Komisji Nadzoru Finansowego””;

d) po ust. 4 dodaje się ust. 4a w brzmieniu:

„4a. W przypadku gdy strona internetowa prowadzona jest w języku polskim, zawiera informacje w języku polskim lub jest reklamowana na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej i jest wykorzystywana do świadczenia usług finansowych niezgodnie z wymogami ustaw, o których mowa w art. 1 ust. 2, i o ile wymaga tego ochrona interesów uczestników rynku finansowego, Komisja może podać do publicznej wiadomości w wyodrębnionej części listy, o której mowa w ust. 4, także nazwę domeny internetowej takiej strony internetowej, mimo że nie złożyła w tej sprawie zawiadomienia o podejrzeniu popełnienia przestępstwa.”,

e) po ust. 5 dodaje się ust. 5a w brzmieniu:

„5a. W przypadku skorzystania przez Przewodniczącą Komisji z uprawnienia, o którym mowa w art. 55 § 1 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks postępowania karnego (Dz. U. z 2016 r. poz. 1749, z późn. zm.), informacje, o których mowa w ust. 1, dodatkowo uzupełnia się o stosowną wzmiankę, ze wskazaniem na fakt powtórnego wydania postanowienia o odmowie wszczęcia albo o umorzeniu postępowania przygotowawczego. Wzmiankę, o której mowa w zdaniu poprzednim oraz wzmiankę o prawomocnym orzeczeniu sądu Komisja zamieszcza z urzędu.”,

f) po ust. 11 dodaje się ust. 11a w brzmieniu:

„11a. Wymogu posiadania zawiadomienia, o którym mowa w ust. 5, nie

stosuje się w przypadku, o którym mowa w ust. 5a. W takim przypadku do czasu prawomocnego orzeczenia sądu, wniosek, o którym mowa w ust. 7, pozostawia się bez rozpoznania i zawiadamia się o tym wnioskodawcę.”;

3) po art. 6b dodaje się art. 6c i art. 6d w brzmieniu:

„Art. 6c.1. O podaniu do publicznej wiadomości nazwy domeny internetowej, w przypadkach, o których mowa w art. 6b ust. 2a, 2b i 4a, Komisja rozstrzyga w drodze uchwały.

2. Podmiot wykorzystujący w swojej działalności domenę internetową, której nazwa została umieszczona na liście, o której mowa w art. 6b ust. 4 lub będący przedsiębiorcą telekomunikacyjnym, lub posiadający tytuł prawny do domeny umieszczonej na liście, o której mowa w art. 6b ust. 4, może wnieść sprzeciw do Komisji, w terminie 2 miesięcy od dnia umieszczenia nazwy tej domeny na liście, o której mowa w art. 6b ust. 4.

3. Sprzeciw zawiera:

1) podstawowe dane identyfikacyjne podmiotu wnoszącego sprzeciw, w szczególności:

- a) imię i nazwisko, adres zamieszkania – w przypadku osób fizycznych,
- b) nazwę (firmę) podmiotu, adres, numer z właściwego rejestru – w przypadku osób prawnych i jednostek organizacyjnych nie posiadających osobowości prawnej;

2) uzasadnienie sprzeciwu, z którego wynika, że nazwę domeny umieszczonej na liście, o której mowa w art. 6b ust. 4, należy z tej listy usunąć.

4. W przypadku braków formalnych sprzeciwu Komisja wzywa do ich usunięcia w terminie 7 dni. W razie nie uzupełnienia braków formalnych w terminie sprzeciw pozostawia się bez rozpoznania.

5. W przypadku gdy sprzeciw wniósł podmiot nieuprawniony Komisja wydaje postanowienie, od którego podmiotowi wnoszącemu sprzeciw przysługuje wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy.

6. Komisja wydaje decyzję o pozostawieniu nazwy domeny na liście, o której mowa w art. 6b ust. 4, albo o jej usunięciu z tej listy, w terminie 60 dni od dnia otrzymania sprzeciwu. Domniemuje się, że wnoszący sprzeciw jest jedyną stroną decyzji, o której mowa w zdaniu poprzednim.

Art. 6d. 1. Komisja prowadzi rejestr domen internetowych zamieszczonych na liście, o której mowa w art. 6b ust. 4, zwany dalej „Rejestrem”.

2. Domeny internetowe zamieszczone na liście, o której mowa w art. 6b ust. 4, w trybie, o którym mowa w art. 6c ust. 1, podlegają zamieszczeniu w rejestrze z urzędu.

3. Usunięcie domeny internetowej z listy, o której mowa w art. 6b ust. 4, w trybie, o którym mowa w art. 6c ust. 6, skutkuje wykreśleniem domeny internetowej z rejestru z urzędu.

4. Rejestr jest prowadzony w systemie teleinformatycznym, umożliwiającym automatyczne przekazywanie informacji do systemów teleinformatycznych przedsiębiorców telekomunikacyjnych.

5. Wpis do rejestru zawiera:

- 1) nazwę domeny internetowej;
- 2) nazwę podmiotu prowadzącego stronę internetową, jeżeli jest ona możliwa do ustalenia, lub oznaczenie pod jakim prowadzona jest działalność z wykorzystaniem danej domeny internetowej;

6. W rejestrze przy wpisie odnotowuje się także datę i godzinę dokonania wpisu lub jego wykreślenia.

7. Przedsiębiorca telekomunikacyjny świadczący usługi dostępu do sieci Internet jest obowiązany do:

- 1) nieodpłatnego uniemożliwienia dostępu do stron internetowych wykorzystujących nazwy domen internetowych wpisanych do rejestru poprzez ich usunięcie z systemów teleinformatycznych przedsiębiorców telekomunikacyjnych, służących do zamiany nazw domen internetowych na adresy IP, nie później niż w ciągu 48 godzin od dokonania wpisu do rejestru;
- 2) nieodpłatnego przekierowania połączeń odwołujących się do nazw domen internetowych wpisanych do rejestru do strony internetowej prowadzonej przez Komisję, zawierającej komunikat, skierowany do odbiorców usługi dostępu do Internetu zawierający w szczególności informacje o lokalizacji rejestru, wpisaniu szukanej nazwy domeny internetowej do tego rejestru;
- 3) nieodpłatnego umożliwienia dostępu do stron internetowych wykorzystujących nazwy domen wykreślonych z rejestru, nie później niż w ciągu 48 godzin od wykreślenia nazwy domeny internetowej z rejestru.”;

3) w art. 12 po ust. 2a dodaje się ust. 2b w brzmieniu:

„2b. Upoważnienie, o którym mowa w ust. 1, nie może dotyczyć także uchwał o podaniu do publicznej wiadomości nazwy domeny internetowej na liście, o której mowa w art. 6b ust. 4, a także rozstrzygnięcia co do istoty sprawy w zakresie:

- 1) pozostawienia nazwy domeny internetowej na liście, o której mowa w art. 6b ust. 4;
- 2) nałożenia kary, o której mowa w 6d ust. 8.”.

Art. 2. W ustawie z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne (Dz. U. z 2016 r. poz. 1489, z późn. zm.) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 209 w ust. 1 po pkt 22b dodaje się pkt 22c w brzmieniu:

„22c) nie wykonuje obowiązków, o których mowa w art. 6d ust. 7 ustawy z dnia 21 lipca 2006 r. o nadzorze nad rynkiem finansowym (Dz. U. z 2017 r. poz.196,),”;

2) w art. 210 po ust. 4 dodaje się ust. 4a w brzmieniu:

„4a. Karę, o której mowa w art. 209 ust. 1 pkt 22c, nakłada się w wysokości do 250 tys. zł. Przepisów ust. 1-4 nie stosuje się.”.

Art. 3. W ustawie z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi (Dz. U. z 2016 r. poz. 1636, z późn. zm.) w art. 178 dotychczasowe brzmienie oznacza się jako ust. 1 i dodaje się ust. 2 w brzmieniu:

„2. Jeżeli następstwem czynu określonego w ust. 1 jest niekorzystne rozporządzenie mieniem przez pokrzywdzonego, sprawca podlega grzywnie do 10 000 000 zł.”.

Art. 4. Na podstawie przepisów ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, Komisja może dokonać wpisów lub wzmianek na liście, o której mowa w art. 6b ust. 4 ustawy zmienianej w art. 1, także w przypadku zdarzeń, które miały miejsce przed wejściem w życie niniejszej ustawy.

Art. 5. Ustawa wchodzi w życie po upływie od dnia ogłoszenia.

UZASADNIENIE

Celem projektowanej ustawy jest podniesienie poziomu bezpieczeństwa uczestników rynku finansowego korzystających z usług finansowych świadczonych poprzez różnego rodzaju tzw. platformy internetowe. Projektowane przepisy wprowadzają rozwiązania mające na celu zapobieganie nadużyciom na rynku finansowym dokonywanym przy wykorzystaniu sieci Internet przez podmioty nieuprawnione do świadczenia usług finansowych..

Projekt odpowiada przede wszystkim na zagrożenia identyfikowane na rynku FOREX, ale rozciąga wprowadzane mechanizmy ochrony nieprofesjonalnych uczestników rynku finansowego na wszystkie objętych nadzorem KNF sektory tego rynku. Projekt odpowiada konkluzjom przedstawionym przez Najwyższą Izbę Kontroli w informacji o wynikach kontroli P/16/007 „Ochrona nieprofesjonalnych uczestników rynku walutowego”. W ocenie NIK z uwagi na transgraniczny i spekulacyjny charakter tego rynku istniały i nadal istnieją znaczące luki w systemie ochrony i bardzo wysokie ryzyko, że jego uczestnicy poniosą straty finansowe. Mając na względzie, iż ryzyko nadużyć związanych ze świadczeniem usług finansowych poprzez Internet przez podmioty nieuprawnione nie jest ograniczone do obrotu instrumentami finansowymi projektowane rozwiązania będą miały zastosowanie we wszystkich sektorach rynku finansowego.

Cele projektowanej nowelizacji będą zrealizowane poprzez przyznanie Komisji Nadzoru Finansowego nowych uprawnień, w szczególności wzmocnienie instrumentów prewencyjnych związanych z prowadzoną przez Komisję Nadzoru Finansowego *Listą ostrzeżeń publicznych*. Projektowane przepisy poszerzają zakres treści publikowanych na stronie internetowej KNF w ramach *Listy ostrzeżeń publicznych* oraz przewidują prowadzenie przez KNF rejestru domen internetowych, które będą podlegały obowiązkowemu blokowaniu przez przedsiębiorców telekomunikacyjnych świadczących usługi dostępu do sieci Internet. Te ostatnie rozwiązania oparte są na przepisach ustawy z dnia 19 listopada 2009 r. o grach hazardowych (Dz. U. z 2016 r. poz. 471, z późn. zm.), znowelizowanej ustawą z dnia 15 grudnia 2016 r. o zmianie ustawy o grach hazardowych oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2017 r. poz. 88), która weszła w życie z dniem 1 kwietnia br. Należy oczekiwać, że takie rozwiązanie także na rynku finansowym zapewni dużą skuteczność działań prewencyjnych i zminimalizuje ryzyko korzystania przez nieprofesjonalnych uczestników tego rynku z usług świadczonych przez podmioty do takiej działalności nieuprawnione.

Drugim elementem rozwiązań mających na celu zapobieganie nadużyciom na rynku finansowym dokonywanych przez podmioty nieuprawnione do świadczenia usług finansowych jest zaostrzenie odpowiedzialności karnej za nieuprawnione prowadzenie działalności w zakresie obrotu instrumentami finansowymi w przypadku gdy następstwem czynu zabronionego jest niekorzystne rozporządzenie mieniem przez poszkodowanego.

Odnosząc się do szczegółowych aspektów projektowanych unormowań, należy po pierwsze wskazać, że projektowane przepisy umożliwią zamieszczanie na *Liście ostrzeżeń publicznych KNF* nie tylko nazw podmiotów prowadzących działalność, w związku z którą złożono zawiadomienie o podejrzeniu popełnieniu przestępstwa, ale także nazw domen internetowych, jeżeli działalność, w związku z którą złożone zostało zawiadomienie o podejrzeniu popełnienia przestępstwa wykonywana jest za pośrednictwem lub przy użyciu strony internetowej. Zamieszczenie nazwy domeny internetowej będzie możliwe także z pominięciem nazwy (firmy) podmiotu prowadzącego tę działalność, w przypadku gdy zostało złożone zawiadomienie o podejrzeniu popełnienia przestępstwa, ale nazwa (firma) podmiotu nie została ustalona – ten zakres regulacji obejmują nowo dodawane w art. 6b z dnia 21 lipca 2006 r. o nadzorze nad rynkiem finansowym (Dz. U. z 2017 r. poz.196), zwanej dalej „u.n.r.f.”, ust. 2a-2c (art. 1 pkt 1 lit. b projektu).

Po drugie, poprzez dodanie w art. 6b ust. 4a, Komisja Nadzoru Finansowego uzyska uprawnienie do zamieszczeniu na *Liście ostrzeżeń publicznych* nazwy domeny internetowej także w przypadku gdy nie złożono zawiadomienia o podejrzeniu popełnienia przestępstwa. Informacja taka byłaby podawana w wyodrębnionej części *Listy ostrzeżeń publicznych*, bez przypisywania takiego wpisu do konkretnego przestępstwa. Uprawnienie do zamieszczenia nazwy domeny internetowej na *Liście ostrzeżeń publicznych* przysługiwałoby Komisji Nadzoru Finansowego w odniesieniu do stron internetowych prowadzonych w języku polskim, zawierających informacje w języku polskim lub reklamowanych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej. Projektowany przepis wprowadza dwie wymagające łącznego spełnienia przesłanki dokonania takiego wpisu. Po pierwsze strona internetowa winna być wykorzystywana do świadczenia usług finansowych niezgodnie z wymogami ustaw, o których mowa w art. 1 ust. 2 u.n.r.f., po drugie za zastosowaniem takiego środka przemawia ochrona interesów uczestników rynku finansowego. Zgodnie z projektowanym art. 6c ust. 1, o podaniu do publicznej wiadomości nazwy domeny internetowej, w przypadkach, o których mowa w art.

6b ust. 2a, 2b i 4a u.n.r.f., Komisja Nadzoru Finansowego będzie rozstrzygać w drodze uchwały. Uprawnienie to Komisja Nadzoru Finansowego będzie wykonywać bezpośrednio, bez możliwości udzielenia upoważnienia w tym zakresie – co będzie skutkiem wprowadzenia w art. 12a u.n.r.f. nowego ust. 2b pkt 1 (art. 1 pkt 3 projektu). Te rozwiązania są uzasadnione szczególnym skutkiem, jaki będzie wiązał się z dokonaniem wpisu nazwy domeny internetowej na *Listę ostrzeżeń publicznych*. Zgodnie z projektowanymi w art. 6c i art. 6d u.n.r.f. (art. 1 pkt 2 projektu). Następstwem umieszczenia nazwy domeny internetowej na *Liście ostrzeżeń publicznych KNF* byłoby zamieszczanie ich w odrębnym, prowadzonym przez KNF, rejestrze domen zastrzeżonych, co skutkowałoby obowiązkiem zablokowania dostępu do tych stron przez poszczególnych dostawców Internetu. Rejestr jest rozwiązaniem teleinformatycznym i umożliwi automatyczne przekazywanie przedsiębiorcom telekomunikacyjnym świadczącym usługi dostępu do sieci Internet informacji o zastrzeżonej domenie internetowej. Tego rodzaju mechanizm został zapożyczony z ustawy o grach hazardowych (nowelizacja z grudnia 2016 r.) i jest to potencjalnie najbardziej skuteczny mechanizm ochrony interesów uczestników rynku finansowego wobec identyfikowanych w tym obszarze zagrożeń.

Ze względu na restryktywność tego instrumentu ochrony interesów uczestników rynku finansowego uchwałę o zamieszczeniu nazwy domeny internetowej na *Liście ostrzeżeń publicznych*, co skutkowałoby z urzędu umieszczeniem tej domeny w rejestrze domen zastrzeżonych i blokadą dostępu, podejmowałaby wyłącznie Komisja *in gremio*. Nie byłaby to decyzja administracyjna – przede wszystkim ze względu na ryzyko niezidentyfikowania strony. Od takiej uchwały podmiotowi wykazującemu interes prawny przysługiwałby sprzeciw, rozstrzygany w drodze decyzji (tu z założenia ujawniałaby się strona, którą byłby podmiot wnoszący sprzeciw). W dalszym etapie wnoszącemu sprzeciw przysługiwałaby skarga do WSA.

Projektowana ustawa wprowadza także dodatkowe unormowania w zakresie dokonywania wzmianek w przypadku wniesienia tzw. subsydiarnego aktu oskarżenia, tzn. z uprawnienia, o którym mowa w art. 55 § 1 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks postępowania karnego (Dz. U. z 2016 r. poz. 1749, z późn. zm.). Nowelizacja ma pozwolić na usunięcie wątpliwości co do sposobu dokonywania wzmianek w odniesieniu do wpisów zamieszczonych na *Liście ostrzeżeń publicznych* w przypadku wniesienia przez Przewodniczącą Komisji Nadzoru Finansowego tzw. subsydiarnego aktu oskarżenia. Dodawany w art. 6b ust. 5a (art. 1 pkt 1 lit. e projektu) przewiduje, że w takim przypadku informację zamieszczoną na liście ostrzeżeń

publicznych dodatkowo uzupełnia się o stosowną wzmiankę, ze wskazaniem na fakt powtórnego wydania postanowienia o odmowie wszczęcia albo o umorzeniu postępowania przygotowawczego. Ponieważ po wniesieniu subsydiarnego aktu oskarżenia postępowanie toczy się bez udziału prokuratora, tym samym nie może być on także źródłem zawiadomienia, o którym mowa w art. 6b ust. 5 u.n.r.f. Stąd wzmiankę o fakcie powtórnego wydania postanowienia o odmowie wszczęcia albo o umorzeniu postępowania przygotowawczego i skorzystaniu z uprawnienia, o którym mowa w art. 55 § 1 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks postępowania karnego, oraz wzmiankę o prawomocnym orzeczeniu sądu Komisja Nadzoru Finansowego będzie zamieszczać z urzędu. W konsekwencji odstąpienia od zawiadomienia pochodzącego od prokuratora w zakresie postępowań toczących się w związku z wniesieniem subsydiarnego aktu oskarżenia, konieczna stała się także odpowiednia modyfikacja ust. 11a (art. 1 pkt 1 lit. f projektu) w zakresie przesłanek pozwalających dokonać wykreślenia w takim przypadku wpisu wraz ze wzmiankami na wniosek zainteresowanego podmiotu.

Ponadto projektowana ustawa w art. 1 pkt 1 i pkt 2 lit. a dokonuje korekty nowelizacji art. 6b ust. 1 u.n.r.f. wprowadzonej ustawą z dnia 30 listopada 2016 r. o zmianie ustawy o usługach płatniczych oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 1997). Błędną decyzją legislacyjną było umiejscowienie przepisu dającego podstawę do podawania przez Komisję Nadzoru Finansowego do publicznej wiadomości informacji o karze pieniężnej nałożonej na dostawcę usług płatniczych w grupie przepisów odnoszących się do *Listy ostrzeżeń publicznych*, gdyż w ramach *Listy ostrzeżeń publicznych* ogłaszane są informacje związane z prowadzeniem przez wskazywane tam podmioty działalności bez wymaganych zezwoleń i stanowiącej naruszenie przepisów prawa karnego. Korekta ta polega na uchyleniu w art. 6b ust. 1 dodanego wzmiankową nowelizacją zdania drugiego i umiejscowienie tego przepisu w art. 4 w ramach nowego ust. 7. Treść przepisu pozostaje utrzymana, z zastrzeżeniem doprecyzowania, co do tego, że podanie do publicznej wiadomości informacji o karze pieniężnej nałożonej na dostawcę usług płatniczych następuje w ramach strony internetowej KNF.

W art. 2 projektu w ustawie z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne (Dz. U. z 2016 r. poz. 1489, z późn. zm.) projektuje się uprawnienie dla Prezesa Urzędu Komunikacji Elektronicznej do nakładania kar administracyjnych na przedsiębiorców telekomunikacyjnych, którzy nie wykonują przewidzianego w art. 6d u.n.r.f. obowiązku uniemożliwienia dostępu do stron internetowych wykorzystujących nazwy domen internetowych wpisanych do rejestru

oraz przekierowania połączeń odwołujących się do nazw domen internetowych wpisanych do rejestru do strony internetowej prowadzonej przez Komisję Nadzoru Finansowego, a w przypadku usunięcia nazwy domeny z rejestru - umożliwienia dostępu do danych stron internetowych. Kwota pieniężnej kary administracyjnej została ustalona w wysokości analogicznej, jak w przypadku kar nakładanych na tę samą kategorię podmiotów w związku z analogicznymi obowiązkami wynikającymi z ustawy o grach hazardowych.

W odniesieniu do zmian w ustawie z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi (Dz. U. z 2016 r. poz. 1636) zawartych w art. 3 projektu – projektowane jest dodanie w zawierającym przepis karny art. 178 tejże ustawy nowego ust. 2 zaostrzającego odpowiedzialność karną sprawcy, który bez wymaganego zezwolenia lub upoważnienia zawartego w odrębnych przepisach albo nie będąc do tego uprawnionym w inny sposób określony w ustawie, prowadzi działalność w zakresie obrotu instrumentami finansowymi, w przypadku gdy następstwem jego czynu jest niekorzystne rozporządzenie mieniem przez pokrzywdzonego. W takich przypadkach zagrożenie grzywną sięgać ma do wysokości 10 mln zł, co stanowi dwukrotność zagrożenia grzywną w przypadku gdy taki skutek nie wystąpi. Obecne brzmienie art. 178 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi przewiduje sankcję grzywny do wysokości 5 mln zł. Co istotne sprawca przestępstwa stypizowanego jako przestępstwo skutkowe, będzie mógł być ścigany każdorazowo gdy w obszarze polskiej jurysdykcji karnej wystąpi skutek w postaci niekorzystnego rozporządzenia mieniem przez pokrzywdzonego. Dotychczasowe brzmienie przepisu karnego zawartego w art. 178 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi, zgodnie z tzw. zasadą terytorialności, nie pozwalało polskiemu wymiarowi sprawiedliwości na ściganie sprawców mających siedzibę zagranicą i działających zdalnie spoza terytorium RP, mimo, iż kierowali oni swoje działania do polskich inwestorów i to polscy inwestorzy stawali się osobami pokrzywdzonymi.

Przepis zawarty w art. 4 projektu ma charakter przepisu dostosowującego. Przepis uprania Komisję Nadzoru Finansowego do zastosowania nowych rozwiązań także do w odniesieniu do zdarzeń, które miały miejsce przed wejściem w życie niniejszej ustawy, co podyktowane jest koniecznością uchylenia wątpliwości, że brzmienie *Listy ostrzeżeń publicznych* winno być jednolicie kształtowane według zmodyfikowanych zasad, także w odniesieniu do wcześniejszych wpisów. Zapewni to jednolitość zakresu informacji publikowanych w ramach *Listy ostrzeżeń publicznych*.

Przepis końcowy, zwarty w art. 5 wyznacza okres *vacatio legis*, którego długość wyznaczają przede wszystkim uwarunkowania techniczne związane z wdrożeniem przez Urząd Komisji Nadzoru Finansowego rozwiązań w zakresie rejestru przewidzianego w projektowanym art. 6d u.n.r.f.